

[Arnth Jensen.]

Jeg skal slutte med at anbefale at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 2.

Alfred Jensen: Kommunisterne har ikke været repræsenteret i Udvalget. Da Forslaget var til første Behandling, havde Regeringspartiet endnu ikke faaet Ideen om Udvalg paa 17 Medlemmer, og da det heller ikke vilde gaa i Samarbejde med os ved Udvalgsbesættelsen, afgang vor Chance for en Repræsentation i Udvalget udelukkende af Lodtrækning. Lykken stod os ikke bi, og vi blev derfor ikke repræsenteret i Udvalget. I dette Tilfælde er der ikke sket saa stor Skade, Genen har ikke været saa omfattende som ved andet Udvalgsarbejde, idet Offentligheden i stor Udstrækning har været underrettet om Forhandlingerne, ja, man kan vel endda sige, har været draget ind i Forhandlingerne om dette Lovforslag. Jeg finder, at det er særdeles ønskeligt, at Offentligheden interesserer sig for Lovgivningsarbejdet, følger det med Interesse og giver sin Mening til Kende. Det skal ogsaa indrømmes, at det Problem, det her drejer sig om, Penge til Fremme af Idrætslivet, er stort og alvorligt og fortjener Interesse, men det er dog vist et Spørgsmaal, om ikke dette Forslag har krævet mere Interesse, end det egentlig fortjener, sammenlignet med de andre store og vigtige Lovforslag, der har været til Behandling. Naar dertil kommer, at man for at faa det gennemført har rejst alle Idrætsorganisationer til Demonstrationer Landet over, ikke mindst her i Hovedstaden, hvor man gik til Rigsdagen, saa spørger man sig selv, om ikke de andre vigtige Lovforanstaltninger, der har været til Behandling, havde haft Krav paa større Interesse. Mon ikke Forsyningerne er af en saadan Beskaffenhed, at Husmødrene havde haft mere Interesse i og ogsaa havde haft større Berettigelse til at demonstrere end netop Idrætsorganisationerne? De 60 000 Ledere, der ikke er inde under Lejelovens Beskyttelse, de mange, der savner Boliger, og ikke mindst alle de, der tynges under Skatterne, mon de ikke havde haft mere Interesse i at blande sig i Lovgivningsarbejdet og give deres Mening mere utvetydigt til Kende, end de har gjort? Jeg vil tro, at adskillige af dem, der i Dag er med i Protesterne mod Skatteplyndringen, og som var med i Kravet om at faa Tipstjenesten gennemført, angrer og nu mener, at det havde været mere nødvendigt, at de havde ladet deres Røst lyde imod Forøgelsen af Skatterne frem for at gaa ind for den

ekstra Beskatning paa 6 Mill. Kr., som Forslaget jo lød paa.

Idrætsorganisationernes Demonstrationer var efter min Formening ganske ubeføjede. Der var ikke her paa Rigsdagen ved Forslagets første Behandling nogen som helst Vrangvilje over for deres Ønsker, tværtimod, fra alle Sider blev der givet Udtryk for Forstaaelse af Idrættens Kaar, Forstaaelse af, at der maatte ydes større Tilskud frem i Tiden, og der var jo faktisk fra flere Partiers Ordførere her i Salen givet Udtryk for, at man maatte hellere give de øgede Bevillinger i Form af Statstilskud end i Form af en Tipstjeneste. Og før Demonstrationerne blev planlagt, havde vort Parti ved Finanslovsforslagets anden Behandling stillet Forslag om et øget Tilskud paa 2 Mill. Kr. til Sporten og Idrætten. Naar vi stillede Forslaget allerede dengang, skyldtes det, at vi ikke var med i Udvalgsarbejdet, men alligevel ønskede at gøre vor Indsats for, at det blev et Tilskud og ikke en Tipstjeneste, der skulde bestemme, hvilke Ydelser Idrætslivet skulde have fra det offentlige. Desværre blev vort Forslag stemt ned, men absolut ikke med den Motivering, at man ikke ønskede at give større Tilskud til Idrætten, tværtimod; det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der nys talte, gjorde opmærksom paa, at naar han stemte imod Forslaget, var det ikke, fordi han var Modstander af et øget Tilskud, men fordi han vilde vente, indtil Udvalgsarbejdet var saa vidt fremskredet, at man i Udvalget havde Overblik over, hvilke Midler Idrætten skulde bruge; saa vilde Tidspunktet være inde til at stille Forslag om Tilskud, saaledes som det ærede Medlem har gjort her i Dag.

Leo Frederiksen og Spidserne inden for Idrætsbevægelsen maa have været vidende om disse Forhold, men de har fortiet det, og de har taget Problemerne op, som om Spørgsmaalet om øget Tilskud til Sporten stod og faldt med Tipstjenestens Gennemførelse. Naar man har stillet Problemet saadan, kan det kun skyldes, at man har villet være Regeringen behjælpelig med at hale et Beskatningsforslag i Land. Jeg finder, det er forstaaeligt, at menige Idrætsmænd ikke har kunnet se igennem alt dette og har troet, at Idrætsbevægelsen ogsaa i denne Omgang skulde snydes. Ansvar for denne Mistillid blandt Sportsfolkene har de Partier her paa Rigsdagen, der gennem Aarene har nægtet Idrætsorganisationerne de nødvendige Tilskud, til Trods for at vi har haft Milliardbudgetter, som det nok havde været muligt at pine de Penge fra, som var nødvendige for Idrætten.